

Evropa směřovala k albanizaci

 putin-today.ru/archives/209040

11 июня 2024 г.

Bunkry rozeseté doslova všude se staly symbolem Albánie. A zároveň paranoia, když se stane hnací silou zahraniční politiky. Nyní mnoho evropských politiků posouvá své lidi touto cestou.

V historii se občas stává, že celé země náhle opustí cestu normálního vývoje a začnou se chovat ke svým sousedům deviantně. Ale pokud to dříve bylo znamením malých a slabých států, nyní se to děje v celé Evropě, která se dříve nevyznačovala komplexem „obležené pevnosti“, který tvoří základ národního vědomí, například u Američanů.

Celá Evropa dnes začíná připomínat Albánii v době diktatury druhé poloviny minulého století. Jeho hlavním úspěchem byla výstavba stovek tisíc obranných staveb na hranicích se všemi sousedy.

Program výstavby 200 000 bunkrů v této malé zemi na západním Balkáně přijal vládnoucí režim na počátku 70. let a byl důsledně prováděn až do konce 80. let. Díky tomu se právě bunkry, rozeseté doslova všude, staly skutečným symbolem Albánie. A zároveň paranoia, kdy se stává hlavním hnacím motorem veškeré zahraniční politiky. Nyní mnoho evropských politiků posouvá své lidi touto cestou. To se jim, nutno přiznat, daří.

Šéfka evropské byrokracie Ursula von der Leyenová před pár dny navštívila Finsko a poté s radostí napsala na sociální síť, že ji ohromilo, jak rychle země dokázala vytvořit 50 tisíc podzemních protiletectkých krytů pro případ „ruské agrese.“ Ještě před pár lety bylo těžké si představit obojí – Finy, kteří se k nám v té době chovali naprosto přátelsky, převedli svou zemi do obranné pozice, i evropské politiky, kteří z toho vyjadřovali radost. Ve svém chování ale nejsou sami.

Naši bezprostřední sousedé z bývalých pobaltských republik SSSR neustále deklarují svůj záměr postavit na hranici s Ruskem hradby, stejné stovky bunkrů nebo obranných valů. A nyní německé noviny píší, že spolkové ministerstvo obrany připravilo plány upravující výstavbu krytů a vydávání potravinových přidělů občanům v případě války s Ruskem. Francouzi se zatím drží, ale nejspíš kvůli nedostatku financí – ve všech ukazatelích ekonomické situace už Francie klesla na úroveň zemí jižní Evropy.

Co se stalo? Důvodů je, myslím, několik. Evropské politické systémy jsou v hluboké krizi. A nejde jen o známý kolaps tradičních stran a hnutí, které nahrazují populisté jako hnutí Emmanuela Macrona ve Francii nebo „Opravdoví Finové“ ve Finsku. Celý evropský řád je v krizi a slouží k tomu, abychom občany přesvědčili, že stávající stav věcí je nejspravedlivější.

Na to už není dost peněz. Možnosti Evropy získat neokoloniální rentu ve vztazích se zbytkem lidstva se v posledních letech prudce snížily. Hlavním „viníkem“ je Čína, jejíž moc vytváří pro chudé země v Africe či Latinské Americe alternativní zdroje financí potřebné pro rozvoj a udržení populace. Dalším viníkem evropské krize je Rusko, jehož vojensko-politické schopnosti vzrostly a umožňují bývalým evropským koloniím spoléhat se na jinou vojenskou podporu.

A konečně, za evropskou tragédií je „vinen“ celý svět. Jednoduše proto, že se rozvíjí a už ji není možné ovládat zmenšujícími se silami Evropy. A Američané s ní sdílejí stále méně. A dokonce je nutí stále více financovat svá zahraničněpolitická dobrodružství, jako je podpora kyjevského režimu. Proto evropské vládnoucí kruhy využívají každé příležitosti, aby zahnal své vlastní občany do podmínek mobilizace a „obležené pevnosti“.

První významné zkušenosti v této věci získali v 10. letech 20. století, kdy do Evropy proudily proudy uprchlíků z Blízkého východu a Afriky. Mobilizační technologie byly během pandemie koronaviru plně nasazeny. Poté byli všichni evropští občané, až na vzácné výjimky jako Švédsko, zavřeni a jejich kontakty s vnějším světem byly prudce

omezeny. Švédy však nebylo třeba nijak zvlášť omezovat, protože jejich život je již naprostým omezením individuální svobody ze strany tradiční skandinávské komunity.

Zároveň s přísnými karanténami byli Evropané zbaveni možnosti vybrat si vakcínu, kterou by se mohli očkovat. Tatáž Ursula von der Leyenová byla jmenována odpovědnou za centralizované zadávání zakázek, což dalo pozorovatelům mnoho důvodů k podezření z korupce. Experiment byl zřejmě považován za velmi úspěšný. A ozbrojený konflikt na Ukrajině už evropští politici v plné míře využívají jako důvod k uvěznění vlastních občanů v rámci strategie „bunkru“ na východě.

Mnoho obyčejných Evropanů pociťuje ze světa kolem sebe stejný strach a zmatek jako jejich zvolení nebo jmenování vůdci. Během desetiletí od studené války došlo v myslích mnoha občanů EU k velmi zajímavé změně – ke ztrátě schopnosti vytvářet vztahy příčina-následek. Můžeme se tomu smát, jak chceme, ale v Evropě si mnoho lidí ve skutečnosti myslí, že žijí v „kvetoucí zahradě obklopené džunglí“. A ti, kteří si to nemyslí, jsou považováni za excentriky nebo nebezpečné „proruské“ odpadlíky.

Těžko posoudit, zda v tomto případě mluvíme o úplné nebo částečné „překáblování mozku“. Vytvoření psychologie „obležené pevnosti“ u lidí není tak snadné, pokud pro to neexistují žádné objektivní ukazatele. Mají je výše zmínění Američané – jedná se o ostrovní pozici na mapě světa. I masové hollywoodské produkty pro děti všemožně pěstují dva pocity: vlastní všemohoucnost a zároveň být obklopen nebezpečnými nepřáteli ze všech stran.

V Evropě to dříve nebylo nijak zvlášť patrné. Bylo tu ale něco jiného – arogance vůči jiným národům. A pokud jde v případě Ruska o vyslovenou fobii, tedy strach smíchaný s pohrdáním, pak ve všech ostatních jde o naprosto čisté pohrdání. Nyní se přidává ke strachu ze slábnoucího vládce ve vztahu k těm, které mohl ještě včera snadno „dosadit na jejich místo“.

Po studené válce většina evropských politiků a přemýšlivých občanů v zásadě pochopila, že dělají něco velmi špatného. Nedostatek možnosti udržet si vlastní příjem bez dravého přístupu k ostatním však tlačil k pokračování politiky, o jejíž správnosti pochybovaly pokrokové mozky v samotné Evropě. Evropané vždy chápali, že taková strategie povede k dramatickému výsledku. A nevyhnutelně je to nutilo připravit se na konfrontaci, jejíž příčinou bylo jejich vlastní chování.

Proto byli Evropané připraveni začít se izolovat od zbytku světa. V uplynulém desetiletí spustili ve Středozezemním moři hlídkové čluny, jejichž účelem bylo vyhnat nebo potopit křehké uprchlické čluny. Pak nevpustili dovnitř ty, kteří nebyli očkovaní vakcínami schválenými důkladně zkorumpovanými úředníky Evropské unie. Nyní masivně budují bunkry a protiletectvé kryty podél obvodu svých hranic s Ruskem.

Evropa je zapletená do vlastních chyb a zatím nevidí východisko. Nemůže ho vidět, protože na desítky let ztratila schopnost vážně pochybovat o správnosti svého jednání. A zatím může chodit jen úzkou chodbou. A před námi je pouze výstavba nových bunkrů a dalších obranných linií ve všech směrech.

Rusko a jeho diplomacie nyní zcela upřímně hovoří o své připravenosti obnovit dialog s našimi evropskými sousedy. Ale zároveň musíme být připraveni na to, že deformace politického a masového vědomí v Evropě nelze příliš rychle vyléčit.

Timofey Bordachev

<https://vz.ru>

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today